

ILMASTO- JA ENERGIALINJAUS 2019

1. Maapallon keskilämpötilan nousu täytyy saada rajoitettua enintään 1,5 asteeseen. Euroopan unionin ilmasto- ja teollisuuspolitiikka on määriteltävä siten, että nettonollapäästöt saavutetaan ennen vuotta 2050. Ilmastopolitiikassa tärkeässä roolissa ovat myös nielut, joita on vahvistettava huolehtimalla metsien kasvusta, lisäämällä metsitystä ja ehkäisemällä metsäkatoa.
2. Euroopan unionin on edistettävä Pariisin sopimuksen tehokasta toimeenpanoa sekä hiilidioksidipäästöjen hinnoittelua myös maailmanlaajuisesti, sillä yhteiset globaalit pelisäännöt ovat paras tapa varmistaa tasapuoliset kilpailuedellytykset eurooppalaiselle teollisuudelle. Ennen kuin toimintaympäristö on aidosti yhtenäinen, on hiilivuotoa torjuttava huolehtimalla puhtaasti ja vastuullisesti toimivien yritysten globaalista kilpailukyvyistä EU:n sisäisillä ja kansallisilla toimenpiteillä.
3. Päästöttömyys saavutetaan eri sektoreilla eri tahdissa. Teknologioiden kehittyessä päästöjen väheneminen todennäköisesti nopeutuu edelleen. Pariisin sopimuksen ensimmäisessä kokonais-tarkastelussa vuonna 2023 EU:n on asetettava hyvin kunnianhimoiset tavoitteet vuodelle 2040. Lisäksi on varmistettava, että vuodelle 2030 jo sitovasti asetetut tavoitteet saavutetaan. Sekä lyhyen että pitkän aikavälin tavoitteiden on oltava selkeitä ja yksiselitteisiä, jotta ne luovat vakaan ja ennustettavan toimintaympäristön uusille investoinnille ja yritysten toiminnalle.
4. Euroopan unionin päästövähennystavoitteita tiukentavat lisätoimet tulee määrittellä siten, että energiantuotanto ja teollisuus etenevät kohti vähähiilisyyttä tasapuolisesti kaikissa jäsenmaissa. Suomen tulee vaikuttaa aktiivisesti EU:n päästökauppajärjestelmän kehittämiseen, jotta se ohjaa tehokkaasti ja nopeasti päästöjen vähentämiseen. Etusijalla kaikissa ilmastotoimien määrittelyssä tulee olla niiden kustannustehokkuus ja vaikuttavuus.
5. Suomen on edistettävä vähäpäästöistä ja päästötöntä liikennettä siten, että saavutamme kansallisen visiomme hiilettömästä liikenteestä vuoteen 2045 mennessä.
6. Kehitettäessä liikennettä ja teollisuuden prosesseja vähähiiliseen suuntaan tulee huolehtia siitä, että saatavilla on riittävästi puhdasta ja hinnaltaan kilpailukykyistä energiaa sähköistyvän yhteiskunnan tarpeisiin. Energijärjestelmä on muutettava älykkääksi ja joustavaksi.
7. Taloudellisia ohjauskeinoja ja kannusteita on Suomessa kehitettävä niin, että kokonaisuus vauhdittaa ilmastotavoitteiden saavuttamista, yritysten uudistumista ja koko suomalaisen yhteiskunnan muutosta kestäväen hyvinvoinnin edelläkävijäksi. Siirtymä on tehtävä hallitusti siten, että hiilivuoto-sektoreilla toimivien yritysten toimintaympäristö Suomessa säilyy globaalisti kilpailukykyisenä.
8. Tutkimus-, kehitys- ja innovaatorahoitusta on lisättävä Suomessa pitkäjänteisesti sekä suunnattava ilmastohaasteen ratkaisemiseen. Suomen on aktiivisesti panostettava puhtaan teknologian ratkaisujen ja tuotteiden vientiin.
9. Suomen on edistettävä kiertotaloutta sekä kestävää kulutusta ja tuotantoa. On kehitettävä sekä kannusteita kiertotalouteen siirtymiselle että työkaluja tuotteiden elinkaaren aikaisen ympäristövaikutusten nettovaikutuksen laskentaan.
10. Julkisia hankintoja on käytettävä tavoitteellisesti kestäväen kehityksen edistämiseen. Hankinta kriteereissä on painotettava laatua, innovatiivisuutta, elinkaaritaloudellisuutta ja vähähiilisten tuotteiden ja ratkaisujen käyttöä.

Lisätietoja:

Helena Soimakallio, helena.soimakallio@teknologiateollisuus.fi, 040 550 7706